

Kraków, lipiec 1933 r.

INFORMATOR

dla Właścicieli Realności

Organ Towarzystwa Właścicieli Realności Wielkiego Krakowa
oraz Izby Własności Nieruchomej Miejskiej dla Województwa Krakowskiego.

Siedziba Towarzystwa Wł. Realn. i Izby: Kraków, ulica Sienna 2, Nr. tel. 146-78.

Redakcja i administracja: Kraków, ulica Sienna 2, Nr. tel. 146-78. — Konto P. K. O. Nr. 410.545.

Redaktor: Dr. Maksymilian Kornreich.

Cena abonamentu:

abonament kwartalny	0 90 zł
„ półroczny	1.80 „
„ roczny	3.40 „

Prenumeratę i ogłoszenia przyjmują wszystkie biura dzienników i ogłoszeń.

Ogłoszenia:

Wiersz milim. i szp. w tekście	60 gr
Cała strona	200 zł
Pół strony	100 „
Ćwierć strony	50 „
Jedna ósma strony	25 „

Zniżka czynszu nie jest aktualna!

Z Centrali Stowarzyszeń Właścicieli Nieruchomości Miejskich w Polsce w Warszawie otrzymaliśmy następującą wiadomość:

Wobec rozsiewanych przez szereg poważnych pism codziennych wiadomości, że Rząd zamierza w najbliższym czasie obniżyć czynsz najmu w starych domach, Centrala Stowarzyszeń Właścicieli Nieruchomości Miejskich w Polsce wyłosiła ze swego grona delegację pod przewodnictwem

prezesa b. Ministra Tyszki, która interwenjowała w Prezydium Rady Ministrów i Ministerstwie Spraw Wewnętrznych. Delegacja znalazła należyte zrozumienie dla ciężkiego położenia nieruchomości miejskiej załamującej się pod brzemieniem ciężarów połączonych z posiadaniem domów i otrzymała przyrzeczenie, że sprawa ta nie jest aktualna.

Nowa nadzwyczajna danina majątkowa.

Powyższa ustawa ogłoszona została z terminem obowiązywania od 1. stycznia 1933. Wymienimy tu tylko postanowienia odnoszące się do realności miejskich.

Od płatników podatku majątkowego, przypadającego do zapłaty w myśl ustawy z 11/8 1923 o podatku majątkowym (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 746) i pobiera się od podatników do 4. stopnia włącznie (t. zn. kiedy wartość majątku wynosi od 3.000 do 10.000 franków złotych), 100% podatku bez zwwyżki kontyngentowej (t. zn. 1'2% od 3.000 do 4.500 fr., 1'4% od 4.500 do 6.000 fr., 1'6% od 6.000 do 7.500 fr., 1'8% od 7.500 do 10.000 fr. wartości majątku), zaś od płatników ponad 4. stopień tej skali podatkowej (zatem ponad fr. 10.000 wartości majątku) od majątków III. grupy kontyngentowej (do której wchodzi nieruchomości, położone na obszarze Rzeczypospolitej oraz wierzytelności, zhipotekowane na takich nieruchomościach) — 100% podatku (skala progresywna od 2% do 13% dla 29 stopni majątku od 10.000 fr. zł.

wzwyż) bez zwwyżki kontyngentowej, oraz 2'6% od wartości majątku, ustalonej prawomocnie przy wymiarze podatku.

Kwoty podatku majątkowego, płatne w myśl ust. 1, nie mogą w poszczególnych grupach kontyngentowych przekraczać definitywnie wymierzonego podatku wraz ze zwyczajami kontyngentowemi.

Pozostałą kwotę przypisanego podatku majątkowego ponad sumy wyżej unormowane, umarza się.

W zamian za umorzony w myśl powyższego podatek majątkowy pobiera się w okresie czasu pięciu lat od 1933 r. do 1937 r. włącznie (nową) nadzwyczajną daninę majątkową. Zwolnione są nowowznoszone budynki, jak również części nadbudowane, przybudowane i na skutek zniszczeń wojennych przebudowane gruntownie, jeżeli budowę, nadbudowę, przybudowę lub przebudowę wykończono w czasie od 1. stycznia 1923 r. do końca 1937 r., oraz nieruchomości miejskie i niektóre budynki w gminach wiejskich, od których roczny przychód, ustalony

dla wymiaru państwowego podatku od nieruchomości nie przekracza 1.000 zł rocznie.

Tytułem nadzwyczajnej daniny majątkowej — przy uwzględnieniu powyższych zwolnień — uiszczają co rocznie płatnicy państwowego podatku od nieruchomości w gminach miejskich i niektórych budynków w gminach wiejskich.

a) przy rocznym przychodzie, względnie wartości czynszowej przyjętych zgodnie z podstawą wymiaru pod. od nieruchomości ponad 1.000 zł. do 2.000 zł. — 0·4 od sta od rocznego przychodu, względnie wartości czynszowej,

b) przy rocznym przychodzie, względnie wartości czynszowej ponad 2.000 zł. — 0·6 od sta od rocznego przychodu, względnie wartości czynszowej.

Terminy płatności określi Minister Skarbu.

Ministrowi Skarbu służy prawo, udzielania ulg w spłacie nadzwyczajnej daniny majątkowej i umarzania zaległości z tem, że uprawnienia te może on przelać na podległe władze skarbowe.

Nadzwyczajna danina majątkowa wolna jest od 10% dodatku i od dodatków samorządowych.

Umarzanie i rozkładanie na raty zaległości podatkowych oraz wydatne obniżenie odsetek zwłoki.

Ministerstwo Skarbu upoważniło Urzędy Skarbowe do umarzania zaległości w podatku przemysłowym i dochodowym, pochodzące z okresu do 31 grudnia 1931 do wysokości 100 złotych w każdym z tych podatków dla poszczególnych płatników. W tych samych granicach umarzane będą grzywny, nakładane na podstawie powyższych ustaw.

Dalej upoważniło Ministerstwo Skarbu, do obniżenia kar za zwłokę oraz odsetek za odroczenie, na indywidualne podania płatników — przypadających od zaległości podatkowych, odraczanych lub rozkładanych na raty w następujący sposób: 1) do trzech procent w stosunku rocznym przy spłacie zaległości pochodzących z okresu do końca 1927. — 2) do 6 procent w stosunku rocznym przy spłacie zaległości z okresu od 1. stycznia 1928 do końca roku 1930.

Władze skarbowe mogą dalej umorzyć zaległości podatkowe dla płatników w podatku przemysłowym do 10 tysięcy złotych, podatku z działu pierwszej ustawy — do 5 tysięcy złotych, w podatku majątkowym — do 10 tysięcy złotych, w podatku od kapitałów i rent do 1000 złotych, w podatku gruntowym — do 1.500 złotych, w podatku od nieruchomości do 1000 złotych, w podatku od lokali do 500 złotych.

Izbowi skarbowym przysługuje również prawo, w razie zawarcia przez płatnika ugody sądowej z wierzycielami, redukującej ich pretensje — do wyrażenia zgody na odpisanie zaległości podatkowych w takim stosunku, w jakim wierzyciele redukują swoje pretensje. Umorzenie zaległości następuje albo z urzędu, lub też na skutek wniesionego do Urzędu skarbowego przez płatnika podania, przyczem podajemy, że wiadomość podana przez dzienniki, jakoby po dniu 30 czerwca podać o umorzeniu nie można już wnosić, jest mylna.

Ze względu na obecne krytyczne stosunki gospodarcze, Urzędy skarbowe otrzymały polecenie, ażeby jaknajdalej szły na rękę płatnikom podatków. Informujemy zatem, że jeśli płatnik wniesie odpowiednio umotywowane podanie, może uzyskać daleko idące ulgi jak np. rozłożenie na raty do 30 rat. — W razie niemożności dotrzymania poszczególnych rat, nie następuje już, jak dotąd, utrata prawa

ratalnej spłaty i przywrócenie poprzednich wysokich odsetek zwłoki, lecz Urząd skarbowy ściąga egzekucyjnie tylko tę jedną zaległą ratę. W takim wypadku może płatnik udać się do Wydziału egzekucyjnego Urzędu skarbowego i osobiście prosić o przesunięcie na dalszy termin raty, z którą zalega, oraz ewentualnie wnieść prośbę o rozłożenie całej zaległości na nowe raty. Również co do wstrzymania egzekucji w podobnych wypadkach, stosują władze skarbowe bardzo przychylną dla podatników praktykę.

Przeliczenie krótkoterminowych zobowiązań w Komunalnej Kasie Oszczędności.

Wobec dewaluacji dolara, Komunalna Kasa Oszczędności domagała się i domaga się od właścicieli realności jako swych dłużników przeliczenia długów dolarowych po kursie 8,90 za jeden dolar i od tego przeliczenia uzależnia prolongatę kredytu. — Ze względu na powyższe żądanie Dyrekcji Kasy, Prezydium Towarzystwa w drodze pertraktacji z Dyrekcją Kasy uzyskało daleko idące ulgi dla właścicieli realności. — Bliższe informacje otrzymają nasi członkowie w biurze Towarzystwa w godzinach popołudniowych.

ZE SALI SĄDOWEJ.

Zapłata czynszu weksłami a rozwiązanie najmu.

Lokator wręczył właścicielowi domu weksle na pokrycie komornego, a gdy weksli tych w terminie płatności nie wykupił, właściciel domu wystąpił przeciw lokatorowi o rozwiązanie najmu. W pierwszej instancji właściciel domu proces wygrał, w Sądzie okręgowym jako odwoławczym jednak sprawę przegrał. Sąd Najwyższy przyznał w końcu rację właścicielowi domu orzekł eksmisję lokatora, gdyż samo wręczenie weksli tytułem komornego nie stanowi jeszcze zapłaty czynszu (Orz. I. z 13/V 1932 r. 463/32).

P. T.

Od czasu największego nasilenia kryzysu zauważyć się daje, iż kroniki coraz częściej notują katastrofy budowlane wskutek zamknięcia ścian i sufitów.

Podobne katastrofy budowlane dawniej nie wydzierały się wcale. Dzisiaj słyszy się o nich coraz częściej. I nic dziwnego. Nie każdy bowiem właściciel domu lub fabryki, w obecnych warunkach gospodarczych może sobie pozwolić na zastąpienie zużytego dachu nowym. Jak wiadomo dochody czynszowe są bardzo niskie, lub wogóle żadne; obciążenia natomiast są nieproporcjonalnie wysokie. Biorąc zatem pod uwagę trudności finansowe, z którymi walczą dzisiaj prawie każdy właściciel realności, poczytujemy sobie za swój obowiązek przypomnieć i specjalnie podkreślić, że nawet najbardziej zniszczone i zaciekające dachy minimalnym kosztem można doprowadzić do normalnego stanu przy zastosowaniu naszego bezkonkurencyjnego środka „Gumateru” i „Gumakitu”, który dotychczas cieszy się opinią niezastąpionego, najdoskonalszego i najtańszego preparatu w tej dziedzinie.

Dachy reparowane i zakonserwowane „Gumaterem” wyglądają jak nowe i wytrzymują najmniej 10 lat.

„Gumater” nie ścieka nawet z najbardziej stromych dachów podczas największych upałów, jak to się dzieje przy użyciu smoły (teru), trzyma się silnie podkładu, nie odpryska na mrozie, nie pęka, jest elastyczny i wytrzymuje wszelkie ruchy podłoża.

„Gumater” nie zatyka rynien i rur spustowych, jest odporny na działania atmosferyczne, zmiany temperatury lub szkodliwe opary fabryczne i wody odpływowe.

Koszt gruntownej reperacji „Gumakitem” i smarowanie „Gumaterem” jest minimalny w stosunku do jego wytrzymałości, co specjalnie prosimy uwzględnić przy kalkulacji innych mniej wartościowych środków, ponieważ środki te jak okazało się całkowicie zawodzą, są nietrwałe i wymagają bardzo częstego stosowania. „Gumater” natomiast zapewnia spokój na okres co najmniej 10-letni i w ten sposób daje oszczędność najmniej korzystnym wypadku 75% wydawanych dotychczas na ten cel kapitałów.

„Gumakit” służy do reparacji dachów i rynien, uszczelnień wodochronnych, zabezpieczeń murów, przed wilgocią tarasów, dachów betonowych i t. p.

Jedyny doskonały do kitowania i reparacji dachów szklanych w żelaznych ramach, jakoteż do uszczelnienia pakunków przy kotłach parowych i t. p.

Jedynie rozumna oszczędność była i jest nieodzownym warunkiem wszelkiego gospodarowania z wynikiem dodatnim.

Chronie dachy od stopniowego niszczenia! Konserwujcie je tylko „Gumaterem”, gdyż jedynie „Gumater” zapewnia 75% wną oszczędność!

Nie należy utożsamiać „Gumateru” z innymi mało-wartościowymi środkami uszczelniającymi! Żądać w składach materiałów budowlanych, żelaza, w większych drogerjach, w naszych składach konsygnacyjnych i przed-

stawicielstwach lub wprost w fabryce. Próbné zamówienia wykonujemy już od 10 kg., które przekonają o nadzwyczajnej doskonałości i tanioci „Gumateru” i „Gumakitu”.

Na życzenie służymy bezinteresownie dalszemi wy-czerpującemi wskazówkami i wyjaśnieniami. Również przyjmujemy zamówienia na fachowe i kompletne wykonanie wszelkich prac, związanych z naprawą i smarowaniem dachów „Gumaterem”.

Z poważaniem

CZECH i ŻELEŃSKI
Fabryka farb w Grodkowicach
k|Krakowa.

Poczta Brzezie k|Niepołomic.

Wskazówki dotyczące stosowania GUMATERU i GUMAKITU.

Do smarowania, nasycania, chronienia i konserwacji wszelkiego rodzaju dachów z papy, blachy, gontów i t. p. stosuje się Gumater, smaruje się w dnie gorące na zimno, a w dnie chłodne lekko podgrzany.

Przed smarowaniem powierzchnię dachu należy dobrze oczyścić i ewentualne dziury wyreparować Gumakitem i jutą (lub starymi workami), zaś szczeliny mniejsze zalepiać samym Gumakitem.

Na większe dziury i uszczelnianie miejsc koło kominów nakłada się jutę posmarowaną w miejscach zetknięcia się z brzegiem dziury Gumakitem, następnie całą powierzchnię smaruje się Gumaterem. Gumakit używa się na zimno. Do uszczelniania gontów i dachówek stosuje się Gumakit, zalepiając nim wszelkie szpary. Po wyschnięciu Gumakit, dzięki swej elastyczności nie pęka i nie odpryskuje.

Gumakit służy też, jako doskonały środek przeciw wilgoci. Z wilgotnej ściany tynk odbić, mur dobrze obsuszyć piecem koksowym lub lampą benzynową, wysmarować Gumakitem do 2 mm. grubości, nałożyć jutą lub obić trzciną i zatynkować. To samo przy zabezpieczeniu od wilgoci fundamentów, przyczem nakładanie juty jest zbyteczne.

Przy reparacjach i nasycaniu dachów GUMATEREM zużycie wynosi mniej-więcej 90 deko na m².

Cena GUMATERU zł. 60 za 100 kg.

Cena GUMAKITU zł. 150 za 100 kg.

OSTRZEŻENIE!

JAN WÓJCIK zamieszkały w Krakowie, przy ul. Wrocławskiej 18 dotychczasowy inkasent wkładek członków Towarzystwa został z powodu popełnionych nadużyć bez wypowiedzenia usunięty a sprawę jego oddaliśmy właściwym władzom.

Donoszą nam, że JAN WÓJCIK odwiedza obecnie naszych członków i pod pretekstem rozmaitych bredni wyłudza wkładki.

PRZESTRZEGAMY, że z JANEM WÓJCIKIEM nie łączą nas żadne stosunki, wobec czego nie należy mu wpłacać żadnych wkładek, albowiem nie będą one przez Towarzystwo nasze uznawane.

Przyspieszenie sporów mieszkaniowych.

W obliczu przewlekających się sporów mieszkaniowych, ze szkodą dla wpływania podatków z nieruchomości, Pan Prezes Sądu okręgowego w Krakowie Dr. Hubl powołał do życia na skutek naszych starań z dniem 1 stycznia br. osobny wydział dla procesów mieszkaniowych w Sądzie Grodzkim w Krakowie. — Mimo, iż w tym wydziale urzędują już obecnie 3 sędziowie, wskutek nawału spraw rozprawy ulegały ostatnio odroczeniu na bardzo odległe terminy. Onegdaj przyjętą została przez Pana Prezesa Dra Hubla delegacja Tow-a naszego, która po przedstawieniu powyższego szkodliwego dla właścicieli

realn. i dla Skarbu Państwa stanu rzeczy uzyskała od Pana Prezesa Sądu Okręgowego bardzo przychylne i poddyktowane pełnem zrozumieniem naszych postulatów przyrzeczenie, że od 1 września br. będzie powołany do załatwiania spraw mieszkaniowych jeszcze czwarty sędzia, oraz, że Pan Prezes zwoła konferencję sędziów mieszkaniowych celem ustalenia sposobów przeciwstawienia się rozmaitym kruczkom lokatorów, którzy dążą do przewłoki sporu i narażenia właściciela domu na szkody przez utratę czynszu. — Delegacja przedłożyła Panu Prezesowi wyczerpujący memoriał w tej sprawie.

Remont a eksmisja.

Inż. J. zalegał w zapłacie komornego za 2 kwartały w sumie łącznej 1000 zł. Właściciel domu B. wystąpił o eksmisję. Wówczas Inż. J. zgłosił pozew wzajemny o zobowiązanie właściciela B. do dokonania w jego mieszkaniu remontu, określając wartość tego remontu na 700 zł. i wniósł o oddalenie żądania eksmisji. Żądany remont polegać miał na reperacji posadzki, odnowieniu sufitów, (zacieki) wszystkich otworów (pomalowanie) oraz ścian (tapetowanie), które jakoby zniszczone zostały wskutek starości i nieodmalowania lokalu, przez szereg lat. Wszystkie sądy niższe nakazały eksmisję lokatora, a Sąd Najwyższy umieścił w wyroku następującą tezę: 1. „zasadniczym obowiązkiem lokatora jest płacenie czynszu w terminach umówionych, uchybienie zaś pomimo upomnienia w zapłacie dwóch następujących po sobie rat komornego, stanowi ważną przyczynę wyrzeczenia eksmisji“. 2. Samowolne wstrzymanie przez lokatora uiszczenia przypadających rat komornego z powodu niedokonania napraw, należących do obowiązku gospodarza, których koszta zgoła mogą nie odpowiadać sumie komornego, może mieć miejsce jedynie w wypadkach wyjątkowych, gdy wskutek braku rzeczzonego remontu lokator pozbawiony jest korzystania z całości lub znacznej części mieszkania, albo też narażony jest na poważny uszczerbek majątkowy. Powyższy wyrok Sądu Najwyższego położy zapewne kres podobnej samowoli i ukroci złośliwą obronę, nazwaną w gwarze sądowej „obrona na remont“.

Inny wyrok określa wypadki, kiedy lokator uprawniony jest do dokonania remontu i potrącenia wydatkowanych na ten remont sum. Przykładowo przedstawia się ten stan rzeczy w sposób następujący.

Lokator, który rości sobie pretensje do właściciela domu o dokonanie remontu w jego mieszkaniu, nie ma prawa wstrzymywać zapłaty komornego, jeśli gospodarz odmawia dokonania remontu. Takie wstrzymywanie zapłaty jest samowolą i bezsprzecznie skutkować musi eksmisją. Natomiast lokator uprawniony jest dokonać remont, na rachunek właściciela domu i sumę wydatkowaną potrącić z należności za komorne. W tym jednak wypadku lokator musi przedtem zwrócić się do właściciela domu, aby wy-

wykonał ten remont, a dopiero wtedy, gdyby właściciel odmówił żądaniu lokatora, tenże może to uczynić na rachunek właściciela domu, ale musi zaopatrzyć się w dowody, że remont przez niego przeprowadzony należał do obowiązków właściciela domu i że stan mieszkania rzeczywiście wywoływał konieczność remontu. W tych okolicznościach jeśli lokator przed wypowiedzeniem mu mieszkania, żądał od właściciela domu zwrotu tych wydatków, wzgl. potrącił je z czynszu, eksmisja żądana przez właśc. domu z powodu zalegania z komornem, może być przez Sąd oddalona, nie wykluczony jednak jest stan przeciwny, gdyż kwestja ta w zasadzie poddana jest swobodnej ocenie Sądu. Które naprawy obowiązują lokatora, a które właściciela domu podaliśmy w Nr. 1. „Informatora“ z lutego 1933.

Ważne orzeczenie w sprawie potrącalności kosztów budowy domu od dochodu.

Według ustawy o rozbudowie miast można potrącić koszty budowy domu mieszkalnego z ogólnego dochodu. Min Skarbu wraz z niższymi organami zajmowało dotychczas stanowisko, że prawo takie przysługuje tylko płatnikowi. A więc jeżeli żona albo dzieci budują nowy dom, to ojciec rodziny nie może potrącać kosztów ze swojego dochodu. Sprawa ta oparła się o Najw. Tryb. Adm. w związku z konkretnym wypadkiem budowy domu. Mąż budującej spotkał się z odmową władz skarbowych wszystkich instancji w sprawie odliczenia kosztów budowy domu stawianego na imię żony. Skarżący podniósł, że stanowisko władz skarbowych jest niesłuszne. Skoro mąż zarządza majątkiem żony i korzysta z jej dochodów, i w myśl art. 11 ust. o podatku dochodowym dochody żony doliczane są do dochodów głowy rodziny. N. T. A. podzielił stanowisko skarżącego i uchylił orzeczenie władz skarbowych, przyjmując, że z dochodów męża można potrącić koszta budowy dokonanej przez żonę.

Nowe ulgi podatkowe dla nowowznoszonych budowli.

Z dniem 1 kwietnia b. r. weszła w życie nowa ustawa o ulgach dla nowowznoszonych budowli. Kto do końca roku 1940 wzniesie nową budowlę, nadbuduje i przybuduje nowe części domu na cele mieszkalne, handlowe, i tp. nie będzie przez lat 15 opłacał ani podatków od nieruchomości, lub budynkowych, państwowych i samorządowych, ani innych podatków i opłat, dla których podstawą wymiaru są podatki od nieruchomości, lub budynkowe, za wyjątkiem opłat i świadczeń w naturze na budowę i utrzymanie dróg.

Dochody z nowych domów, nadbudów, przebudów i przybudów na cele mieszkalne, w gminach miejskich, wykończone do końca roku 1940 są zwolnione przez lat 15 od podatku dochodowego. Kto na wsi lub w mieście wykona powyższego rodzaju budowę, ten także będzie zwolniony od podatku dochodowego od sum zużytych na budowę. — Jeśli więc np. ktoś jest kupcem, urzędnikiem, emerytem i płaci z tych dochodów podatek dochodowy, jeśli dochody te użyje na budowę, nie będzie od nich opłacał podatku dochodowego.

Ważnem jest, że ulgi wymienione w ostatnim zdaniu mogą być warunkowo przyznawane jeszcze przed ukończeniem budowy, — ustawa przyznaje — następnie nowym budowlom zwolnienia od podatku majątkowego na lat 15, oraz całkowite zwolnienie od nadzwyczajnej daniny majątkowej.

Umowy o zakup materiałów, oraz umowy w przedmiocie robót dla wykonania budowy domu mieszkalnego, faktury, kwity, oraz wszelkie podania wnoszone w sprawach budowlanych objętych rozporządzeniem o rozbudowie miast, oraz niniejszą ustawą, oraz świadectwa wystawione na skutek tych podań, wolne są od opłaty stemplowej. — Nie będzie się płaciło następnie opłaty stemplowej od umów przeniesienia własności budynku niewykończonego, zawartych w ciągu 8 lat od rozpoczęcia budowy, oraz od umów stwierdzających pierwsze po ukończeniu budowy przeniesienia własności budynku wykończonego zawartych w ciągu lat 8, od dnia w którym zaczęto budynek używać, — obojętne, czy są to domy mieszkalne, czy na cele handlowe, i t. p., a zwolnienia te dotyczą także gruntu na którym budynek stoi i podwórza. — Materiały budowlane przeznaczone na cele mieszkalno-budowlane, przywożone do gminy wolne są od podatku na rzecz gminy.

Ulg w egzekucji uzyskane przez Tow-o dla właścicieli realności.

Na skutek memoriału wniesionego przez nasze Towarzystwo w sprawie ulg w egzekucji dla właścicieli realności, P. Prezes Sądu Apelacyjnego w reskrypcie z dnia 10 maja 1933 r. Prez. 6003|33|17 N, skierowaną do

Prezesów Sądów Okręgowych oraz Kierowników Sądów grodzkich wyjaśnił co następuje: 1). Zniesienie zarządu przymusowego w domach zajętych przez niepłacących czynszu nie jest wprawdzie dopuszczalnem ustawowo, jednak: a). przy egzekucjach prowadzonych według austr. ord. egz. można na wniosek lub z urzędu zastanowić zarząd przymusowy, jeżeli dalsze prowadzenie zarządu wymaga nadzwyczajnych kosztów, których nie możnaby opędzić z dochodów nieruchomości, a wierzyciel popierający potrzebnej do tego gotówki nie chce zaliczyć; albo jeżeli w danych stosunkach nie można się wogóle lub na czas dłuższy spodziewać uzyskania dochodów, którychby można użyć na zaspokojenie wierzyciela popierającego. — b). przy egzekucjach prowadzonych według nowej procedury (nowe egzekucje wdrożone po 1-ym stycznia 1933 r.) zarząd nad nieruchomością można ustanowić tylko wtedy, gdy czysty dochód 2-letni z tej nieruchomości wystarczy na zaspokojenie wierzytelności egzekwowanej, zaś egzekucję umarza się, jeżeli okaże się, że dochód dwuletni nie wystarczy na takie zaspokojenie. 2). Zarząd nieruchomości może być poruczony dłużnikowi (samemu właścicielowi realności) tylko wedle nowych przepisów, a to, jeżeli dłużnik daje dostateczną rękojmię należytego wykonania zarządu. — 3). odnośnie do remontu zarządca (przy egzekucji z przed 1|1 1933) musi poczynić wszelkie zarządzenia, służące do prawidłowego i korzystnego użytkowania zarządzanej nieruchomości a dopiero te czynności, które nie należą do zwykłych czynności gospodarczych, decyduje o ich potrzebie sąd. Podobnie przedstawia się sprawa wedle nowych przepisów, wedle których może zarządca dopiero wtedy, gdy idzie o remont nie mieszczący się w „zwykłym zarządzie“, postawić odpowiednie wnioski do sądu. Celem uzyskania ulg w powyższym reskrypcie, należy wnieść odpowiednie podania do Sądu.

Opłaty na Fundusz Pracy.

I. Od pracowników i pracodawców. — W ciągu miesiąca lipca płatne są opłaty na fundusz pracy, potrącone w czerwcu pracownikom oraz od pracodawców. Opłaty wynoszą razem 2% uposażenia pracowników z czego 1% płacą pracownicy, a 1% uiszczają pracodawcy. Za podstawę do obliczania opłat bierze się tak wynagrodzenie pobierane w gotówce, jak i wynagrodzenia pobierane w naturze. — Opłaty te, które należy uiszczać także od wynagrodzeń administratorów, dozorców domów i służby domowej, winny być wpłacone w miejscowych Kasach Chorych.

II. Od komornego. — Opłaty na fundusz pracy od osiągniętego czynszu w I-ym kwartale r. b. w wysokości 0.5 proc. tego czynszu płatne są w ciągu miesiąca sierpnia b. r. w Urzędach skarbowych. Odnośne formularze wydaje biuro Tow. Wolny od opłaty jest czynsz z mieszkań złożonych z pojedynczych izb, tudzież z pokoju z kuchnią.

Przeniesienie lokalu Towarzystwa Właścicieli Realności W. Krakowa na ul. Sienną 2.

Donosimy naszym członkom, że biuro Towarzystwa Właścicieli Realności W. Krakowa z dniem 3 lipca b. r. przeniesliśmy do realności przy ul. Siennej 2 (róg Rynku Głównego) na I. p.

W biurach Tow-a znalazła także pomieszczenie redakcja i administracja „Informator dla Właścicieli Realności“, Godziny urzędowe dla stron i telefon (Nr. 146-78) niezmienione.

Kancelaria adwokacka

Dr. Maksymiliana Kornreicha

przeniesioną została
na ulicę SIENNĄ 2., I. p. (róg Rynku Głównego.)
TEL. 146-78.

Ulgi w zapłacie opłaty wodociągowej.

Ponieważ z powodu niezapłacenia czynszu przez lokatorów, właściciele realności zalegają z zapłatą opłaty wodociągowej w Magistracie, Tow. uzyskało w Prezydjum Miasta, że właściciel realności, a zwłaszcza posiadający dom w dzielnicach przyłączonych oraz w dzielnicach VII i VIII, może uzyskać rozłożenie zaległości na raty w ilości do 30 rat. W tym celu należy wnieść odpowiednio uмотywowane podanie, a podanie to powinno być zaopatrzone zaświadczeniem Prezydjum naszego Towarzystwa, że odnośny właściciel realności zasługuje na te ulgi.

Udzielanie porad i informacji.

Każdy członek Towarzystwa Właścicieli Realności W. Krakowa nie zalegający z wkładkami ma prawo otrzymać w biurze Towarzystwa, ulica Sienna 2, bezpłatną poradę prawną. — Ponadto wprowadzamy niniejszem udzielenie informacji i porad drogą listowną oraz na łamach „Informatora dla Właścicieli Realności“. Każdy czytelnik naszego pisma, który wytnie i prześle nam w liście poniżej zamieszczony „kupon porady prawnej“ oraz załączy znaczek pocztowy na odpowiedź, otrzyma informację listowną, albo na łamach naszego pisma.

REDAKCJA

„Informatora dla Właścicieli Realności“:

KOCHANY „INFORMATORZE“!

Obecną taryfę kominarską w Krakowie, wydaną przez Magistrat w latach najlepszej konjunktury, a podtrzymawaną z uporem do dzisiejszego dnia, jakkolwiek cena za świadczenia w innych zawodach pracy obniżyła się skutkiem kryzysu przynajmniej do połowy, można tylko nazwać — „daniną kominową“. Obniżyło się już w ubiegłym roku do połowy takse dozorców za odmykanie bramy, jakkolwiek stanowią oni warstwę ludzi niezamożnych — a majstrowie kominarscy są ludźmi bez wyjątku zamożnymi.

Magistrat może ustanawiać pewne podatki czy daniny na cele ogólne miejskie, publiczne, ale niema prawa ustanawiać danin na korzyść osób prywatnych. Ta „danina kominowa“ wymuszana na właścicielach domów, bez nadziei nieraz zadłużonych tak starych jak zwłaszcza nowych, a mieszczących w sobie olbrzymi nakład pracy i kapitału, służy do napychania kieszeni majstrów kominarskich, którzy w swoich nienaruszalnych rejonach ciągną olbrzymie zyski, mimo iż niewiele wkładają w swe koncesjonowane przedsiębiorstwa, bo tylko linkę z kulą i miotłę kominarską. Zyski te stale wzrastają z każdą nową budową czy nadbudową. Przytaczamy konkretny przykład: oto za jednorazowe wymięcenie kominów (19 szufiad) w domu 3 piętr., na co zużywa jeden czeladnik kominarski 15 - 20 minut czasu, musi zapłacić właściciel według obowiązującej taryfy przeszło 10 zł. — czyli za każdą minutę pracy przeszło 50 groszy.

Nic też dziwnego, że kominarzy, tych „czarnych szczęśliwców“, których kryzys samych jednych oszczędził, zrobiła opinia publiczna symbolem szczęścia wszelkich loteryj.

Kiedyż wreszcie nastąpi dawno oczekiwana i zapowiadana zniżka taryfy kominarskiej?

PIERWSZORZĘDNY ZAKŁAD POGRZEBOWY
„CONCORDIA“
JANA WOLNEGO, PL. SZCZEPAŃSKI 2, TEL. 103-31

urządza pogrzeby od najskromniejszych do najwspanialszych, przeprowadza ekshumacje i przewozy zwłok do wszystkich kraj. Mniej zasobnym daleko idące ustępstwa.